

Koloským 2:1-3 ¹Chci, abyste věděli, jaký zápas vedu pro vás ... i pro všechny, kteří mne ani osobně neviděli. ²Zápasím o to, aby byli povzbuzeni ve svém srdci a navzájem spojení v lásce byli dovedeni do celého bohatství plné jistoty porozumění, k plnému poznání Božího tajemství, Krista, ³ve kterém jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.

ISM – Vybraná poselství, 1. svazek 249.1 To, že se Bůh takto zjevil v těle, je skutečně tajemstvím a bez pomoci Ducha svatého nemůžeme doufat, že tomuto tématu porozumíme. Nejvíce pokořující lekcí, kterou se člověk musí naučit, je nicotnost lidské moudrosti a pošetilost snahy vyhledat Boha na vlastní pěst, pouze vlastním úsilím.

1. Korintským 2:14 Duševní [tělesný – BKR] člověk však nepřijímá věci Ducha [Božího], neboť jsou mu bláznovstvím a nemůže je poznat, protože mají být posuzovány duchovně.

1. Korintským 2:7-10a Mluvíme ... ⁷ ... o Boží moudrosti, skryté v tajemství, kterou Bůh před věky předurčil k naší slávě. ⁸Tu nikdo z vládců tohoto věku nepoznal. Neboť kdyby ji poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy. ⁹Ale jak je napsáno: "Co oko nevidělo a ucho neslyšelo a na lidské srdce nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kdo ho milují." ¹⁰Nám to Bůh zjevil skrze [svého] Ducha...

1. Timoteus 3:16a A vpravdě veliké je to tajemství zbožnosti: Ten [Bůh], který se zjevil v těle...

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1128.2 Své božství zahalil do roucha lidství, ale svého božství se nezbavil. Jako božsko-lidský Spasitel se postavil do čela padlého lidského rodu, aby se podílel na jeho zkušenostech od dětství až po dospělost (The Review and Herald, 15. června 1905).

Jan 1:14 A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jediný Syn, plný milosti a pravdy.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 915.3 Dílo vykoupení je nazýváno tajemstvím a je to skutečně to tajemství, které přináší věčnou spravedlnost všem, kdo věří.... Kristus přijal lidství za nekonečně velkou cenu, bolestným procesem, tajemným pro anděly i pro lidi. Skryl své božství, odložil svou slávu a narodil se jako děťátko v Betlémě.

ST – časopis Znamení doby, 26. dubna 1905, odst. 2 Jaké protiklady se potkávají a zjevují se nám v osobě Krista! Mocný Bůh, a přece bezmocné dítě! Stvořitel celého světa, a přitom ve svém vlastním světě často hladový a unavený a bez místa, kde by mohl složit hlavu! Syn člověka, a přece nekonečně výše postavený, než anděl! Rovný Bohu Otci, přitom je Jeho božství oděno do lidství, stojí v čele padlého lidstva, aby lidé mohli být pozvednuti a zachráněni! Vlastní věčné bohatství, a přesto žije životem chudého člověka! Jedno s Otcem v důstojnosti a moci, a přesto ve svém lidství pokoušen ve všech bodech, jako jsme pokoušeni my! Ve chvíli své smrtelné agónie na kříži jako Vítěz, který odpovídá na prosbu kajícího hříšníka, aby na něj pamatoval, až vstoupí do svého království.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1129.7 Neexistuje nikdo, kdo by dokázal vysvětlit tajemství Kristova vtělení. Víme však, že přišel na tuto zemi a žil jako člověk mezi lidmi. Člověk Ježíš Kristus nebyl Pán Bůh Všemohoucí, přesto jsou Kristus a Otec jedno. Božství pod mučivým trýzněním na Kalvárii nezaniklo, přesto je však pravdou, že **Jan 3:16** "Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný".

RH – časopis Review and Herald, 17. července 1900, odst. 8 Lásku, kterou Kristus projevil, smrtelný člověk nemůže pochopit. Je to příliš hluboké tajemství, než aby ho lidská mysl dokázala pochopit. Kristus ve skutečnosti spojil lidskou přirozenost plnou pohoršení se svou vlastní bezhříšnou přirozeností, protože tímto aktem shovívavosti mu bylo umožněno vylít svá požehnání ve prospěch padlého lidstva. Tím nám umožnil být účastníky Jeho přirozenosti. Tím, že sám sebe učinil obětí za

hřích, otevřel cestu, díky níž se s Ním lidé mohou stát jedno. Postavil se do pozice člověka a tím se stal schopným trpět. Celý jeho pozemský život byl přípravou na oltář.

RH – časopis Review and Herald, 17. července 1900, odst. 9 Kristus nám ukazuje klíč ke všemu svému utrpení a ponížení – a sice Boží lásku.

1. Janův 4:10 V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy.

1BC – Biblický komentář, 1. svazek 1084.8 Jakmile vznikl hřích, byl tu Spasitel. Kristus věděl, že bude muset trpět, a přesto se stal náhradou za člověka. Jakmile Adam zhřešil, Boží Syn sám sebe představil jako záruku za lidské pokolení. Síla Jeho smrti na golgotském kříži přinesla moc odvrátit rozsudek zkázy vyslovený nad viníky (The Review and Herald, 12. března 1901).

SD – Synové a dcery Boží 22.4 To je to tajemství zbožnosti. To, že Kristus přijal lidskou přirozenost a životem v ponížení pozvedl člověka na škálu morální hodnoty u Boha tím, že svou přisvojenou přirozenost vynesl k Božímu trůnu a tam představil své děti Otci, aby jim udělil poctu převyšující tu, které se dostává andělům. To je ten div celého vesmíru, tajemství, do něhož touží nahlédnout andělé. To je láska, při které srdce hříšníka roztává.

DA – Touha věků 19.2 Tím, že přišel žít na zem s námi, měl Ježíš představit Boha lidem i andělům. Byl Božím Slovem, vyjádřením Božího myšlení. V modlitbě za učedníky řekl: **Jan 17,6** “Zjevil jsem tvé jméno lidem,” — **Exodus 34,6** “soucitný a milostivý, pomalý k hněvu [trpělivý], hojný v milosrdenství a věrnosti” — **Jan 17,26** “aby láska, kterou jsi mne miloval, byla v nich, i já abych byl v nich”. Toto zjevení však nebylo určeno jen Božím dětem na zemi. Náš malý svět je učebnicí vesmíru. Obdivuhodný Boží záměr plný milosti a tajemství lásky, která přináší spásu, jsou **1. Petrův 1,12** “věcmi, do nichž andělé touží nahlédnout”. Budou je zkoumat po celé věky. Pro vykoupené stejně jako pro nepadlé bytosti bude Kristův kříž předmětem zkoumání i písní radosti. Ukáže se, že sláva, která vyzařuje z Ježíšovy tváře, je slávou sebe obětující lásky. Ve světle Golgoty všichni pochopí, že zákon lásky, která zapírá sama sebe, je zákonem života na zemi i v nebi. Srdce samotného Boha je zdrojem lásky, která **1. Korintským 13:5** “nehledá svůj prospěch”. V tichém a pokorném Kristu se zjevil charakter Toho, jenž přebývá ve světle, k němuž se žádný člověk nemůže přiblížit. (srv. TV 9.2)